

فضول باشی و هیئت‌های ورزشی

برای من همیشه جای سؤال داشته که ریاست بر هیئت‌های ورزشی چه حکمت و چه مزایایی دارد که این‌همه برای به دست آوردن‌اش سر و دست می‌شکنند و این در و آن در می‌زنند؟ در جایی که نه حقوقی دارد و نه مزایایی، چرا باید برای رسیدن به آن تلاش بکنند، رایزنی بکنند و حتی در مواردی بداخلاقی و یا احیاناً مهندسی کردن انتخابات صورت بگیرد؟

در گذشته‌ای نه‌چندان دور که تعیین رئیس هیئت انتصابی بود مسئولین ورزش ماه‌ها به دنبال چهره‌های کاردان می‌رفتند و نمی‌توانستند آن‌ها را برای قبول مسئولیت راضی بکنند حال اوضاع چه تغییری کرده‌است که خیلی‌ها سینه چاک می‌کنند و می‌خواهند به هر ترتیبی که شده در مدیریت هیئت‌های ورزشی باشند و در قبال آن حاضرند پیه خیلی از چیزها را هم به تن بمانند.

گفتم: فضول باشی تو چقد حسود و تنگ‌نظر هستی. برای برخی‌ها تنفس در فضای ورزش گویا خیلی خوش‌یمن بوده و می‌خواهند حداکثر استفاده را بکنند، به تو چه مربوط است تو چرا حساسیت نشان می‌دهی؟ ورزشی که یک پایش لنگ باشد می‌خواهی قهرمانان جهان و المپیک در رأس قرار بگیرند؟ مرحوم شهریار خیلی زیبا گفته است که:

خلقه قوناق گلیر گوزی سرمه‌لی

بیزیم ایودن کور گئتممیش کار گلی

گفت: خیلی سخت و زجرآور می‌شود کسی که مثلاً یک کلمه از قوانین برخی از رشته‌ها چون بدمینتون را نداند و با جامعه بدمینتون بیگانه باشد هوای ریاست بر هیئت این رشته به سرش بزند و برای دستیابی به آن تلاش هم بکند و از هر راهی وارد بشود. به خدا سرنوشت ورزش را به رفاقت‌ها و همراهی‌ها نباید گره زد. کار را باید به اهلش سپرد تا فردا اگر موفقیتی حاصل نگردد بهانه‌ای برای توجیه نباشد.

گفتم: اعضای مجمع انتخاباتی و کسانی که برای تعیین رؤسای هیئت‌ها رأی می‌دهند در قبال رأی خود مسئولند و فردا باید جوابگو باشند. کسی که حتی برای دقایقی به تماشای یک رشته ورزشی ننشسته برای آن رشته اگر مسئول بشود خیانتی است که در حق ورزشکاران و پیشکسوتان

آن رشته ورزشی روا می‌شود.

گفت: حالا فردا حضرات از امکانات بیت‌المال استفاده می‌کنند و منتقدینشان را نفوذی می‌نامند. گویا هر کسی چون آنها فکر نکند و به خواسته‌شان تن ندهد نفوذی‌اند و باید ادب بشوند.

گفتم: از قدیم گفته‌اند "هر عاشقین دورانی وار"، این ایام نیز می‌گذرد زیاد غصه نخور.